

Oud en nieuw in de mix

PAN Amsterdam

Twintig nieuwe deelnemers, onder meer uit Brussel, Londen en Parijs. Een opmars van oude-meesterspecialisten. Een solostand voor een 89-jarige internationale topkunstenaar. Aanstormend jong galerietalent. PAN Amsterdam, van 19 t/m 26 november in RAI Amsterdam, belooft dit jaar veel interessants. Kom alvast in de stemming met dit PAN-dossier, waarin we drie nieuwkomers op de beurs aan u voorstellen. En zes oude rotten, still going strong.

 BEZOEKEN

PAN Amsterdam
19-11 t/m 26-11
www.pan.nl

‘Eigenlijk zijn we altijd op zoek’

Tyr Baudouin Galerie Lowet de Wotrenge

De Antwerpse kunsthandelaar Tyr Baudouin is gespecialiseerd in oude meesters. Zijn fascinatie voor kunst werd aangewakkerd door de verhalen van zijn opa Frans Baudouin, een van de Monuments Men die na de Tweede Wereldoorlog naziroofkunst terughaalden. Na een stage bij Christie's in Amsterdam ging Baudouin in de kunstmakelaardij van zijn familie aan de slag. Twaalf jaar geleden vormde hij het bedrijf om naar Galerie Lowet de Wotrenge, waar de focus voor een belangrijk deel ligt op meesterwerken van Vlaamse kunstenaars. In 2019 kreeg hij de kans zich te presenteren met een TEFAF Showcase.

De jonge handelaar in oude meesters en de wat oudere galerie-eigenaar met een visie op hedendaagse kunst. Tyr Baudouin en Julius Vermeulen doen allebei voor het eerst mee aan PAN Amsterdam. In de aanloop naar de beurs nodigde COLLECT ze uit om met elkaar in gesprek te gaan over hun vak.

TEKST: **BELINDA VISSER**
FOTO'S: **BOB BRONSHOFF**

De sfeer is museaal in de daglichtgalerie van Julius Vermeulen, een nieuw gebouwde ruimte, deels overlopend in zijn herenhuis in Amsterdam Oud-Zuid. Tyr Baudouin is met de trein vanuit Antwerpen gekomen, een 18e-eeuws paneeltje in zijn tas als voorbeeld van wat hij doet. Als hij het uitpakt, buigt Vermeulen zich belangstellend over de fijn geschilderde voorstelling van een zwaan, een duif en een kaketoer in een Italiaans landschap. “Dit werk spotte ik onlangs bij een bevriende handelaar”, vertelt Baudouin. “Ik kocht het meteen. Een leuk formaat, met originele lijst en bovendien gesigneerd. Een prachtige aanvulling op mijn selectie werken voor de PAN. Het is van de bekende Hollandse schilder Aert Schouman, die vooral bekend is van zijn kleurrijke aquarellen en grote wanddecoraties. Kleine paneeltjes van zijn hand zijn nauwelijks bekend. Ik ga het paneeltje combineren met enkele aquarellen van hem. In dialoog met die werken op papier zal het nog veel beter tot zijn recht komen.” Ze lopen naar een ruimte met wat kleine werken van Sheila Hicks, een textielkunstenaar van wie kunstwerken in belangrijke musea over de hele wereld hangen. Behoorlijk spectaculair: Vermeulens PAN-stand wordt een solo van Hicks. “Ik vind haar een van de grootste kunstenaars op het gebied

Julius Vermeulen Galerie EENWERK

Julius Vermeulen was bijna dertig jaar adviseur kunst en grafische vormgeving bij PostNL, voordat hij in 2017 in Amsterdam galerie EENWERK opende. Bij het postbedrijf was hij verantwoordelijk voor de postzegelontwerpen, maar ook voor het ontwerp van brievenbussen, bedrijfskleding en gebouwen. De gedachte achter galerie EENWERK was een hedendaagse kunstruimte voor alle disciplines, waar één werk tegelijk werd getoond. Inmiddels mogen dat ook meerdere werken van één kunstenaar zijn, die dan wel royaal de ruimte krijgen.

van textiel”, zegt hij. “Zij probeert echt om verbindingen te leggen tussen beeldende kunst, architectuur en vormgeving. Dat is in haar werk helemaal verenigd en dat komt tot een symbiose die zó sprankelend en weergaloos is. Dat zie je aan haar monumentale wandinstallaties en dat zie je ook aan haar kleine werken met een enorme intimiteit. Ik wil een aantal Nederlandse verzamelaars in staat stellen om een Sheila Hicks te kopen. Want zij is 89 en ik hoop dat ze nog heel lang doorgaat, maar ze heeft niet het eeuwige leven.”

VLUCHTIG VERSUS ZORGVULDIG

In hun gesprek van een uur – Julius bedachtzaam pratend, Baudouin in bloemrijk Vlaams – zijn ze opvallend eensgezind. Onder meer over de vluchtigheid van onze tijd. Vermeulen wil met zijn galerie een plaats bieden voor contact, contemplatie en concentratie. “Dat vind ik mooie uitgangspunten voor als mensen naar kunst willen kijken. Ook als ze het willen kopen moeten ze wel de tijd hebben om zich te kunnen concentreren en beraden.” Baudouin zou wensen dat dat meer gebeurde, rustig kijken. “Ik merk dat ook in de oude kunst alles *snap, snap, snap* is.” Hij knipt met de vingers. “Sneller, sneller, sneller. De aandacht vasthouden wordt moeilijker en moeilijker. Kopers van oude meesters ko-

Vermeulen wil met zijn galerie een plaats bieden voor contact, contemplatie en concentratie.

pen vaak het verhaal achter het schilderij. Dan moeten ze wel de rust hebben om even naast je te staan en te luisteren.” Dit jaar organiseerde Baudouin een solo van 17e-eeuwse meester Cornelis Schut, een tijdgenoot van Rubens. Hij verzamelde jarenlang werk van de kunstenaar en werkte een half jaar aaneengesloten aan het onderzoek en de presentatie. Het was een tentoonstelling van museaal kaliber en de belangstelling voor de werken was groot. Vermeulen: “Wat ik bij jou zie, en dat heb ik zelf ook, is dat je trots bent als je een kunstenaar kunt laten zien die eigenlijk een tentoonstelling in een museum verdient. Ik vind dat een belangrijke functie van ons galeriehouders. In deze tijd waarin musea het moeilijker en moeilijker krijgen, kunnen wij een belangrijke spilfunctie vervullen.” Baudouin: “Absoluut.

Dat is natuurlijk bij jou wat makkelijker met nog levende kunstenaars, die kunnen wat maken. Wat ik nu heb gedaan, doe ik misschien in mijn leven drie keer.”

ONVERMOEIBAAR MOEITE DOEN

Dat Cornelis Schut ook graveur was, maakte een toegankelijk aanbod mogelijk. “Bij mij komen veel jonge mensen in de galerie”, zegt Baudouin. “Die staan naar oude meesters te kijken, wat op zich al heel leuk is. Veel van de meer serieuze klanten zeggen dan: dat zie je nergens, een vernissage met tweehonderd mensen waarvan er 150 onder de veertig zijn. Van Schut heb ik een aantal heel mooie stukken grafiek verworven die voor een groot deel naar jonge mensen, twintigers, dertigers, zijn gegaan. Dat die nu allemaal thuis zo’n klein 17e-eeuws werkje hebben vind ik helemaal geweldig.”

Over Sheila Hicks

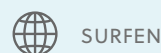
Sheila Hicks (*1934, Nebraska,) staat bekend om haar baanbrekende werk in de textielkunst. Zelf ziet zij zich als een maker van structuren. Als meester in kleur, vorm en textuur laat zij de grenzen tussen kunst, architectuur en design vervagen. Hicks studeerde van 1954 tot 1959 schilderkunst aan Yale University, waar zij les kreeg van voormalig Bauhaus-kunstenaar en kleurentheoreticus Josef Albers. Al tijdens haar opleiding verlegde zij haar focus naar werken met textiel. In 1960 kocht het MoMA in New York een wandinstallatie van haar aan. In 1972 volgde het Stedelijk Museum Amsterdam. Andere musea met werk van Hicks in de collectie zijn onder meer Metropolitan Museum of Art (New York), Victoria & Albert Museum (Londen) en Centre Pompidou (Parijs). Sinds 1964 woont de kunstenaar in Parijs. Julius Vermeulen kent Sheila Hicks via zijn partner Irma Boom, die in 2006 het boek *Sheila Hicks. Weaving as a Metaphor* maakte. Voor de solo op PAN Amsterdam heeft Hicks nieuwe wandinstallaties gemaakt.

“Ik probeer altijd ook wel werk aan te bieden voor mensen die een wat kleiner budget hebben”, vertelt Vermeulen. “Bij K. Schippers had ik een hele serie edities gemaakt waarvan de goedkoopste 150 euro was en de duurste 1100 euro. Dat is voor beginners natuurlijk heel erg interessant. Maar ja, bij een kunstenaar als Sheila Hicks zijn de werken zo duur geworden: daar begint het met 30-40.000 euro en dat loopt al vrij snel op naar 500-600.000. Dan kom je terecht bij de grotere particuliere verzamelaars. Maar ik probeer wel degelijk die balans in de gaten te houden, dat is heel belangrijk, dat iedereen hier iets kan kopen.” “Psychologisch vind ik kunsthandelaar zijn nog niet zo eenvoudig”, merkt Baudouin op. De verhouding tussen inspanning en belo-

‘Ik vind Sheila Hicks een van de grootste kunstenaars op het gebied van textiel’

JULIUS VERMEULEN

ning is niet voorspelbaar en ook niet altijd in balans. Vermeulen pakt er een publicatie bij die op tafel ligt, van een tentoonstelling die Sheila Hicks vorig jaar in galerie EENWERK had. ‘Make an effort every day’ is de titel – een uitspraak van de kunstenaar. “Ik denk dat dat voor ons beiden ook geldt dat je alleen maar succes kunt hebben als je elke dag werkt, je moet er altijd mee bezig zijn”, benadrukt hij. “Ik probeer een niche op te zoeken, iets wat de musea niet doen. Die zijn naar mijn idee erg behoudend en voorzichtig met jonge kunstenaars en zeker onbekende kunstenaars. Die probeer ik wel te tonen.” Eigenlijk zijn ze altijd op zoek, constateren ze. Baudouin speurt continu naar pareltjes op ‘de secundaire markt’: “Ik ben echt overgeleverd aan hetgeen de markt bovenhaalt en dan moet je het nog kunnen kopen.” Vermeulen is vooral in het atelier. “En ik word uitgenodigd voor introductieavonden door het Mondriaanfonds of culturele vertegenwoordigers uit andere landen”, zegt hij. Baudouin: “Een secundaire galerie als de mijne is een beetje een trechter, ik zie veel van wat er op de markt langskomt en maak daar mijn eigen keuze uit. En uit al die miljoenen hedendaagse kunstenaars maak jij ook een heel precieze selectie vanuit je eigen visie.” Vermeulen knikt. “Precies. Ik kijk in eerste instantie of ik het werk aantrekkelijk vind: heeft het potentie, wil ik dat laten zien, is daar een nieuw publiek voor? En als dat zo is, dan moet het gek lopen wil je het niet verkopen. Het publiek voelt ook wel: wat jij laat zien, daar zit ook een deel van jouw energie in, de energie die jij in een tentoonstelling stopt.”

www.eenwerk.nl
www.galeriewd.viewingrooms.com